

at give dem, og om det overhovedet vilde være heldigt at vedtage de Forslag, som ere stillede, forsaavidt man maatte ønske, at Sagen afgjøres denne Gang og ikke bliver henliggende til næste Rigsdagsamling.

Ordføreren: Det har forundret mig noget, at den høitærede Finansminister synes at kunne bedre modtage det subsidiaire Endringsforslag end det principale. Den ærede Minister siger, at, da Yderne have det i deres Magt at kunne afhænde paa enhver som helst Tid, hvor de finde deres største Fordeel, maa man reservere Statskassen en Fordeel paa anden Maade. Men det forekommer netop Fleertallet, at vi i det principale Forslag, der er stillet under Nr. 3, har sikret Statskassen saa godt, som det overhovedet er muligt at sikre den. Hvad vil Folgen blive, hvis vi vedtage de Forslag, som ere stillede subsidiairt under Nr. 4 og Nr. 5? Det vil blive, at Statskassen faaer Lov til at afløse alle sine Forpligtelser og at betale med 90 Rd. af 100, medens derimod det store Fleertal af Arvesæstere vil undlade at afløse deres Forpligtelse, ialtfald vente, indtil der kommer en mere beleilig Tid. Sæt at f. Ex. Statspapirerne og Creditforeringsobligationerne gik op til 98, saa havde Creditforholdene forandret sig paa en saadan Maade, at det vilde være langt heldigere for Arvesæsternerne at afløse, men langt mere ufordeelagtigt for Statskassen. Der er dog en Mulighed for, at det kunde skee i Løbet af 10 Aar. Naar jeg tager de statistiske Oplysninger for mig, som her ere os meddeelte, see vi deraf, at for 7 Aar siden stode Statspapirerne i en Priis af 97 à 98 pr. 100. Hvad der har været Tilfældet for 7 Aar siden, er det dog muligt, at vi kunne komme til igjen om 7 Aar, og det forekommer derfor Fleertallet, at Statskassen maa i det Hele taget finde sig bedst ved Trykket, ved det Hovedendringsforslag, som hele Udvalget har stillet. Det er vel ikke sikkert, at det skeer, at Papirerne hæve sig i den Tid, men der er dog en Mulighed for, at det kunde skee. Men, selv om det skeer, blive Arvesæsternerne ikke derfor stillede mere uheldigt alligevel ved Forslaget under Nr. 3, fordi man maa forudsætte, at saa ere Creditforhol-

dene anderledes, og saa kunne de regne paa saadanne Betingelser, at de kunne være lige godt tjente med at afløse dem. Jeg kan derfor ikke forstaae, at den høitærede Minister kan finde det heldigere for Staten, hvis det subsidiaire Forslag bliver vedtaget, end hvis det principale bliver vedtaget.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

„Istedetfor „5 Aar“ i 3die—4de Linie sættes „10 Aar.“

vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.

2) Forslag under Nr. 2 til samme Paragraph af Samme:

Istedetfor Stykkets Slutning „de 10 sidste Aar, der gaae forud for det Aar, i hvilket Afløsning finder Sted“ sættes „de 15 sidste Aar, der gaae forud for det Aar, i hvilket Afløsning finder Sted, med Fradrag af de 2 Aar med høiest, og de 2 Aar med lavest Capitelstart.“

vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

3) Lovforslagets § 1, med de vedtagne Forandringer saalydende:

Finansministeriet bemyndiges til at indrømme en Afløsning af de Statskassen tilflydende contractmæssige Afgifter af bortsolgte og bortarvesæstede Eiendomme og de Statskassen i Forbindelse hermed paahvilende Byrder, naar Afløsningen iværksættes inden Forløbet af 10 Aar fra 1ste April 1870, at regne, forsaavidt den paagjældende Afgift eller Byrde, derunder indbefattet de nedenfor i § 4 ommeldte Byrder, svares i Korn eller Smør, beregnes dens Værdi efter Gjennemsnittet af Capitelstarten for de 15 sidste Aar, der gaae forud for det Aar, i hvilket Afløsning finder Sted, med Fradrag af de 2 Aar med høiest og de to Aar med lavest Capitelstart.

vedtoges eenstemmig med 73 Stemmer.

4) Forslag under Nr. 3 til § 2 af Udvalget: